

MARC LEVY

DÖNMEK MÜMKÜN OLSA

2. BASKI

Çeviri: CAN BELGE

♥ can
roman

MARC LEVY
DÖNMEK
MÜMKÜN OLSA

Si c'était à refaire, Marc Levy

© 2012, Marc Levy / Versilio

© 2013, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: 2013

2. basım: Şubat 2017, İstanbul

Bu kitabın 2. baskısı 500 adet yapılmıştır.

Editör: Ayça Sezen

Düzeltili: Aylin Samancı Elmasdağ

Mizanpaj: Atahan Sıralar

Kapak tasarımı: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak baskı: Azra Matbaası

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok 3. Kat No: 3-2

Topkapı-Zeytinburnu, İstanbul

Sertifika No: 27857

İç baskı ve cilt: Yıldız Matbaa Mücellit

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sit. No: 81/25-26

Topkapı-İstanbul

Sertifika No: 33837

ISBN 978-975-07-3423-6

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Hayriye Caddesi No: 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com/9789750734236

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 31730

MARC LEVY
DÖNMEK
MÜMKÜN OLSA

ROMAN

Fransızca aslından çeviren

Can Belge

♥can

Marc Levy'in Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Keşke Gerçek Olsa, 2001

Neredesin?, 2004

Sonsuzluk İçin Yedi Gün, 2005

Gelecek Sefere, 2007

Sizi Tekrar Görmek, 2007

Dostların Aşklarım, 2008

Özgürlük İçin, 2009

Birbirimize Söyleyemediğimiz Onca Şey, 2010

Gölge Hırsızı, 2011

İlk Gün, 2012

İlk Gece, 2012

Dönmek Mümkün Olsa, 2013

Bay Daldry'nin Tuhaf İstanbul Yolculuğu, 2013

Korkudan Güçlü Bir Duygu, 2015

MARC LEVY, 1961'de Fransa'da doğdu. On yedi yaşında Kızılhaç Örgütü'ne katıldı, altı yıl boyunca gönüllü olarak bu çatı altında hizmet verirken bir yandan da Paris-Dauphine Üniversitesi'nde işletme ve bilişim alanlarındaki öğrenimine devam etti. Önce bilişim sonra da mimarlık alanında hizmet veren iki şirket kuran ve yöneten yazar otuzlu yaşlarının sonunda, oğluna anlattığı hikâyeleri kâğıda dökmeye karar verince, ilk romanı *Keşke Gerçek Olsa'yı* kaleme aldı. Dünya çapında büyük bir başarı elde eden kitap, aylarca çoksatar listelerinin ilk sırasından inmedi. Kendini tamamen yazmaya adanmış yazar, art arda on altı romana daha imza attı. İlk romanıyla aynı başarıyı yakalayan romanları kırk dokuz dile çevrildi, dünya genelinde kırk milyonun üzerinde sattı ve Marc Levy'i en çok okunan Fransız yazar haline getirdi.

CAN BELGE, 1975 İstanbul doğumlu. İletişim yayınlarında çalışıyor. Çevirileri: *Bay Daldry'nin Tuhaf İstanbul Yolculuğu*, Marc Levy, Can Yayınları; *Dönmek Mümkün Olsa*, Marc Levy, Can Yayınları; *Bel Ami*, Guy de Maupassant, İletişim Yayınları; *Üç Hikâye*, Gustave Flaubert, İletişim Yayınları; *Gazze Filosu*, Thomas Sommer Houdeville, İletişim Yayınları; *Aşk ve Yemek*, Willy Pasini, İletişim Yayınları; *Dul*, Jean-Louis Fournier, YKY; *Bil Bakalım Nasıl*, Isabelle Fougère, YKY; *Kuşkuçu*, Daniel Pennac, YKY.

Louis, Georges ve Pauline'e

“Başkalarından vazgeçebildiğimiz gibi, kendimizden de
vazgeçebilseydik çok mutlu olurduk.”

Madame Du Deffand

1

Kalabalığa karışmak, kimse farkına varmadan; kim-
senin aklında ne olduğuna dair bir şey bırakmadan bu
tuhaf dramı oynamak.

Eşofman dikkat çekmemek için uygun bir kıyafet.
Sabahın yedisinde, River Park boyunca koşan çok olur.
Zamanın dakikalara indirildiği, herkesin sınırlarının sı-
nandığı bir şehirde insanlar koşar; vücudu zinde tutmak
için, önceki akşam kaçan ölçüyü telafi etmek için, gele-
cek günün stresini göğüsleyebilmek için koşarlar.

Bir bank; ayağını oturma yerine koymuş, hedefin yak-
laşmasını beklerken ayakkabısını bağlıyor. Önüne düşen
kapüşonu görüş alanını kısıtlıyor ama yüzünü saklaması-
nı da sağlıyor. Nefeslenmek ve elinin titremesini engelle-
mek için buna ihtiyacı var. Terlemesinin ise hiçbir önemi
yok, nasıl olsa dikkat çekmiyor, hiçbir şeyi ele vermiyor,
herkes terliyor burada.

Görüş alanına girdiğinde, bırak geçsin, biraz bekler-
sin, sonra küçük adımlarla yeniden başlarsın yürümeye.
Uygun âna kadar mesafeyi korumak lazım.

Bu sahne yedi defa tekrarlanmıştı. Haftanın her gü-
nü, aynı saatte. Her seferinde, harekete geçme arzusu bi-
raz daha karşı konulamaz hale gelmişti. Ama başarı için
iyi bir hazırlık gerekiyordu. Hata yapma hakkı yoktu.

İşte, her zamanki gibi Charles Sokağı'ndan iniyor. West Side Otoyolu'nun ilk dört şeridini geçmek için kırmızının yanmasını bekliyor. Arabalar şehrin kuzeyine doğru gidiyorlar, insanlar işlerinin olduğu bölgeye doğru yöneliyorlar

Refüje geldi. Trafik lambasındaki ışıklı ufak adam yanıp sönmeye başladı bile. TriBeCa'yla Financial District'e doğru arabalar tampon tampona ilerliyorlar, yine de yola atlıyor. Her zamanki gibi çalan kornalara elini kaldırıp havaya diktiği ortaparmağıyla cevap veriyor. Sola sapıyor ve Hudson Nehri'ne paralel uzanan yaya yolunu izliyor.

Diğer koşucuların arasında yirmi blok geçecek, formda olmayanları geride bırakmaktan zevk alacak, ondan hızlı olanlara küfredecek. Aslında daha iyi değiller, sadece on ya da yirmi yaş küçükler. On sekiz yaşındayken şehrin bu kısmı pek revaçta değildi, ama buraya gelip soluğu kesilen ilk grupta o da vardı. Vaktiyle burada kazıklar üstünde uzanan ve bugün artık pek kalmayan doklar balık ve pas kokardı. Kan kokusu. Yirmi yılda şehri ne çok değişmişti, gençleşmiş, güzelleşmişti; oysa aynı yıllar onun yüzünde izler bırakmaya başlamıştı.

Nehrin öte yakasında, gündoğumuyla birlikte Hoboken'ın ışıkları sönüyordu, onların hemen peşinden de Jersey City'ninkiler.

Onu gözden kaybetmemeli; Greenwich Sokağı'nın kestiği yere geldiğinde yaya yolundan ayrılacak. Oraya varmadan harekete geçmeli. Her zamanki *mocaccino*'sunu söylemek üzere Starbucks'a varamayacak bu sabah.

4 Numaralı Rıhtım'ı geçerken, fark edilmeden onu izleyen gölge ona yetmişmiş olacak.

Son bir blok kaldı. Adımları hızlandırmalı ve geçiş daraldığı için yavaş koşanların hızlı koşanları sinir ettiği

bu bölgenin daimi kalabalığına karışmalı. Bıçağın ucu kolunun altına kayıyor, kararlı eliyle onu sıkıca tutuyor.

Kuyruksokumuyla son kaburganın üstüne doğru vurmali. Sert ve tek bir darbe. Böbreği delmek için bir kere derinlemesine sokup çıkarmalı ve oradan abdominal aorta çıkmalı. Geri çekerken, bıçağın ucu, çıktığı yolda onarılamaz yırtıklara sebep olacak, ne olup bittiğinin anlaşılması, yardım gelmesi, hastaneye götürülmesi, ameliyathaneye alınması zaman alacak. Bütün sirenleri ötürseniz de sabahın en kalabalık saatinde hastaneye ulaşmak kolay değil. Trafik bu kadar yoğunken ambulans şoförü çaresizliğine yanmaktan başka bir şey yapamaz.

İki sene önce, belki ufak bir kurtuluş ihtimali olabilirdi. Gayrimenkul fırsatçılara kıyak olsun diye St. Vincent Hastanesi'ni kapattıklarından beri, en yakın acil müdahale merkezi doğuda, River Park'ın karşısında bulunuyor. Kanaması çok fazla olacak, varana kadar kanı tamamen boşalacaktır.

Çok acı çekmez, o kadar çok olmaz. Sadece üşüyecektir, gittikçe daha fazla üşüyecektir. Tir tir titreyecek, kol ve bacakları yavaş yavaş hislerini kaybedecek, dişleri birbirine vuracak, istese de konuşamayacaktır. Zaten ne söyleyebilir ki? Sırtında şiddetli bir batma hissi olduğunu mu? Temiz iş olacak! Polis ne sonuç çıkarabilir ki bundan?

Kusursuz cinayet diye bir şey vardır, en iyi polisler bile meslek hayatlarının sonunda, arkalarında bıraktıkları çözülmemiş olaylar silsilesinin vicdanlarına yük olduğunu itiraf ederler.

İşte uygun hizaya geldi şimdi. Hareket defalarca bir kum torbası üzerinde denenmişti. Ama sivri uç insan etine girdiğinde duyulan his başkaydı. Önemli olan bir kemiğe rast gelmemek. Bel omuruna dayandın mı yandın. Bıçağın ucunun ete daldıktan hemen sonra yenin içine geri dönmesi gerek.

Sonra, aynı hızda koşmaya devam etmeli, geri dönüp bakma isteğine karşı koymalı ve fark edilmeden diğer koşucuların arasına karışmalı.

Saatlerce hazırlık, sadece birkaç saniyelik eylem için.

Ölmek için daha fazla zamana ihtiyaç duyacak, muhtemelen bir çeyrek saate, ama bu sabah saat yedi buçuk sularında, ölmüş olacak.

Kader üzerine çarpıcı bir bakış, karmaşık insan doğasına ışık tutan usta işi bir roman...

The New York Times'in genç ve başarılı muhabiri Andrew Stilman gençlik aşkıyla yeni evlenmiş, bir yandan da hayatının en önemli haberinin izini sürmektedir. Ancak sabah sporunu yaptığı parkta bıçaklı saldırıya uğrayarak ağır yaralanır. Gözlerini açtığı anda zaman içinde iki ay öncesine gitmiştir, hem araştırmasını sona erdirmek hem de kendisine vahşice saldıran kişiyi bulmak için altmış iki günü vardır. New York'tan Buenos Aires'e kadar uzanan amansız yarış başlamıştır artık. Daha önce yaşadığı o altmış iki günü yeniden yaşamaya başladığında, kıskançlık ve intikam güdülerıyla onu öldürmek isteyen insanların sayısının epeyce fazla olduğunu şaşkınlıkla fark eder. Peki kimdir saldırgan: Karısı Valérie mi, barda tanıştığı esrarengiz kadın mı, çocuğu elinden alınan aile mi, yoksa baş belası meslektaşısı Olson mu?

Romanları 49 dile çevrilen ve milyonlarca satan Marc Levy, dünyada en çok okunan Fransız yazar unvanını yıllardır koruyor. Gerçekle kurguyu ustaca harmanladığı, tutku, aşk, heyecan ve gerilim dolu bu romanla, okuyucuyu *Keşke Gerçek Olsa*'dakine benzer bir maceraya sürüklüyor bir kere daha.

